

prima instanță: I. Raropu
instanța de apel: A. Panov, T. Pelin, S. Arnaut

Î N C H E I E R E

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Călărași cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu”, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii ca fiind depusă tardiv,

c o n s t a t ă

La 02 mai 2013, întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Călărași cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii înaintate, întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” a menționat că în urma actului de control nr. 581 din 09 octombrie 2012, prin decizia emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Călărași, nr. 1361 din 29 octombrie 2012, a fost sancționată cu o amendă în sumă de 20 000 lei, în temeiul art. 253 alin. (1) și 254 alin. (2) Cod Fiscal.

Ulterior, la 23 noiembrie 2012 a depus către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Călărași, contestație asupra deciziei nr. 1361 din 29 octombrie 2012.

Iar, prin decizia nr. 2082 din 20 decembrie 2012 emisă de către șeful Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Călărași, a fost respinsă contestația înaintată.

Solicită, întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” anularea deciziei nr. 1361 din 29 octombrie 2012 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Călărași, ca fiind nelegitimă.

În cadrul procesului, întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” a înaintat supliment la cererea de chemare în judecată depusă inițial, menționând că la 09 octombrie 2012 la întreprindere a fost efectuat un control de către specialiștii Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Călărași, în urma căruia s-a constatat că pâinea procurată la prețul de 3,30 lei se realizează cu 3,60 lei, iar la celelalte mărfuri lipseau documentele de confirmare. În concluzie s-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 8 pct. 2 lit. c) și f) Cod fiscal și în baza acestui control întreprinderea a fost sancționată conform art. 253 alin. (1) Cod fiscal în mărime de 10 000 lei și conform art. 254 alin. (2) Cod fiscal, la fel a fost aplicată amenda în sumă de 10 000 lei, din motiv că nu se utiliza aparatul de casă, fapt ce nu corespunde realității.

La momentul controlului în magazin nu erau documentele de proveniență a mărfurilor, ele păstrându-se la contabilă care locuiește în satul Dereneu, raionul Călărași, iar ulterior au fost prezentate la Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Călărași.

Solicită întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” anularea deciziilor nr. 1361 din 29 octombrie 2012 și nr. 2082 din 20 decembrie 2012 emise de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Călărași, ca fiind nelegitime.

Prin hotărîrea Judecătoriei Călărași din 18 septembrie 2013, a fost respinsă acțiunea depusă de către întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu”, pe alte motive.

S-a casat hotărîrea Judecătoriei Călărași din 18 septembrie 2013 și s-a emis o nouă hotărîre prin care:

S-a respins acțiunea depusă de întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” ca fiind tardivă.

La 12 martie 2014, întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

La 02 ianuarie 2014, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților procesului copia deciziei instanței de apel (f.d.89).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu sunt date cînd a fost recepționată copia deciziei instanței de apel, iar prin recipisa anexată la dosar se atestă că recurenta a făcut cunoștință cu materialele pricinii la 10 martie 2014, fapt invocat și de către ultima (f.d. 91).

Recurenta întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” în motivarea recursului a indicat că concluzia greșită și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural de către instanța de apel a dus la neexaminarea motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

Examinînd temeiurile admisibilității recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 26 martie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Călărași cererea de recurs depusă de către întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Călărași la 03 aprilie 2014 a solicitat ca recursul depus de întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel fără modificări.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu”, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către întreprinderea individuală „Ecaterina Spînu” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru